

ළමා කාලය යමෙකුගේ පීචිතයේ සුන්දරම අවධියකි. කුඩා දරුවන්ට පමණක්ම උරුම වූ අහිංසකත්වය, සතුට, කෙළිලොල් බව යන මේ සියල්ලෙන් එය පිරී පවතියි. නමුත් වර්තමානයේ දක්නට ලැබෙන තත්ත්වය මීට ඉඳුරාම වෙනස්ය. නොනවතින තරඟයකට මැදිව සිටින දරුවන්ගේ සුන්දර ලෝකය, අධ්‍යාපනය නම් වූ වැට කඩුලුවලින් මායිම් කර තිබේ. ළමා කාලයේ තමාට ලැබිය යුතු සතුට, නිදහස මෙන්ම විවේකයද පීචිතයෙන් පලා යද්දී, දරුවන්ගේ මනස පිරී යන්නේ වෙහෙසින් හා අධික ආතතියෙන් පමණි.

සෑම ඉරිදා උදෑසනකම, E.M.B.A. වැඩසටහන විනයේ ඡායාව ගි, ආර්ථික තරමධාරයේ පැවැත්වෙයි.

මෙයද අතිකුත් බොහෝ වැඩසටහන් මෙන්ම, අනාගත ව්‍යාපාරිකයන් පුහුණු කිරීමට ආරම්භ කරන ලද්දකි. "තමා තුළ විශ්වාසය ගොඩනගා ගැනීමට අවශ්‍ය උදව්, අප සිසුන්ට ලබා දෙනවා" වසර 2 ක් පැරණි වැඩසටහනේ කළමනාකාරීත් විවිධත් ලියූ පවසයි. දැනටමත් එය සම්පූර්ණ කර පිටව ගොස් ඇති සංඛ්‍යාව 1500 කි. නමුත් E.M.B.A. හි සිටින වයස්ගතම සිසුවාගේ වයස අවුරුදු 6 ක් වේයයි, ඔබට විශ්වාස කළ හැකි ද? සත්‍යය එයයි E.M.B.A. හි වෙනස ද එයම වෙයි.

ආර්ථික විද්‍යාව හෝ සන්නිවේදනය ඉගෙනීම වඩාත් අසීරු වන විට, කැ මොර දී හඬන්නට හෝ මව වෙත යෑම සඳහා අවසර ඉල්ලීමට, සිසුහු පසුබට නොවෙති. සිවිල් සේවකයකු වූ හි ජියෑකන්, තම තුන් හැවිරිදි පුතණුවන් E.M.B.A. වැඩසටහනට සහභාගී කරවයි. "මගේ පුතා හොඳින් ඉගෙන ගන්නවා" ඔහු පවසයි. "පන්නියේදී කථා පවත්වන්න ඔහු බය වෙන්න. කණ්ඩායම් වැඩ කරද්දී නායකත්වය ගන්නත් හරිම ආසයි."

දරුවන් පිළිබඳ ඉහළ බලාපොරොත්තු තබා ගැනීම, චිතයෙහි අලුත් දෙයක් නොවේ. එහි

අධ්‍යාපනයේ

සිරගත වූ

ආසියානු දරුවෝ

GETTING AHEAD

Clockwise from top: A 7-year-old girl in Beijing studies history with a tutor; in Hong Kong, 10-year-old Cheng Ho-ting plays eight hours of tennis a week; students in New Delhi, prepare

මූලික සාක්ෂරතාව ලබා ගැනීමට නම්, දහසක් පමණ අක්ෂරද, කොන්ග්‍රියුසියස් අධ්‍යාපනික පුරාවෘත්ත ද, ඉගෙන ගත යුතුය. කෙසේ වුවද, වයසින් වැඩි ශිෂ්‍යයන් මත තිබෙන පීඩනය ද දැන් අධික වෙමින් පවතියි. ඒ... දෙමාපියන් තුළ තිබෙන ඇතැම් මති මතාන්තර නිසාවෙනි. ඔවුන්ගේ සිතැඟිවලට අනුව, අධ්‍යාපනය යනු ඉහළ සමාජනලයකට ගමන් කිරීමේ මූලික අධිකාරයයි. මෙම මතය අතීතයේදී චීනයේ නොතිබුණි. අධ්‍යාපනයේ දී දරුවන්ට, ශක්තිමත් ආරම්භයක් ලබාදීමට උත්සුකවෙන් සිටින චීන දෙමාපියෝ, වයස 5-6 අතර දරුවන් සති අන්ත සමාරම්භක පාඨමාලාවලටත්, ලදරුවන් නේවාසික පාසල්වලටත් යැවීමට පියවර ගනිති. "හුවාලන් ජාත්‍යන්තර ගම්මානය" විද්‍යාත්මකව වරාය තරගයේ පිහිටි, එසේ ලදරු අධ්‍යාපනය ලබා දෙන ස්ථානයකි. වයස අවුරුදු 3 ක් පමණ වන ලදරුවකු සඳහා මසකට ඩොලර් 700 අය කෙරේ. පාසල කුඩා කොටස්වලට බෙදා ඉන් එක එකෙහි, අගල් 42 රූපවාහිනී ද පියානෝ ද තබා ඇත.

ප්‍රධාන තරගවල වසන්ත 60% පමණ චීන ජාතිකයෝ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය උදෙසා, තම ආදායමෙන් තුනෙන් එකක් පමණ වැය කරති. ඔවුන්ට අවශ්‍ය දරුවන් ඉහළ ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමටයි. ලී හොන්බින්ගේ පස් විද්‍යානී දියණිය, ක්සු යුන්කියෝ, බෙයිජිංහි පොද්ගලික ලදරු පාසලක සිසුවියකි. ඇගේ අධ්‍යාපන කාලය උදේ 8.30 සිට සවස 5.00 දක්වා දිවෙයි. නමුත් එයද ප්‍රමාණවත් නොවීය. තම දරුවන්ගේ දැනුම, තරගයේ ඇති ප්‍රසිද්ධ ප්‍රාථමික පාසල්වල, ඇතුළත් වීමේ විභාගවලට

පෙනී සිටීමට තරම්, උසස් නොවේ යැයි සිතූ ලී ඇතුළු මාපියෝ, ඔවුන්ගේ ක්‍රීඩා කාලය කප්පාදු කර පාඩම්වලට වැඩි ඉඩක් ලබා දෙන ලෙස උද්ඝෝෂණය කළහ. එයද සාර්ථක විය. නවද ලී, දියණියව පාසලෙන් පසු පන්තිවලට ද, සති අන්ත පන්තිවලට ද යැවීම ආරම්භ කළේ ගණිතය, කියවීම හා සංගීතය පිළිබඳ ඇගේ දැනුම තර කිරීමට ය. චීනය එක්දරු සංකල්පය ක්‍රියාත්මක වන රටකි. එම නිසාම තම එකම දරුවා 'සුපිරි දරුවකු' බවට පත් කිරීමට, දෙමාපියන් තුළ ඇතිවන පීඩනය, අපට පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකිය. එමෙන්ම "Prodigy Babies" ආශ්චර්යමත් දරුවන්, "60 Ways to

ensure success for your gifted child" ඔබේ දරුවා සාර්ථක කරවන ක්‍රම 60 ක් වැනි පොත් පල වීම ද ඉහළ ගොස් තිබේ. නමුත්, මෙය චීනයට පමණක් පොදු වූ තත්ත්වයක් නොවේ. ආසියාව පුරා සිටින දෙමාපියෝ එකම වර්ගයේ ගැටලුවලට මුහුණ දී සිටිති. තම දරුවන්ගේ මතු ජීවිතය කෙසේ වේදැයි තොදන්නා ඔවුන් අවබෝධ කර ඇති, එකම කරුණ නම්, වෙහෙස වී වැඩ කිරීමත්, ඉහළ අධ්‍යාපනයත්, සාර්ථකත්වයේ තරගය වැඩි කරන බවයි. නමුත්, බලාපොරොත්තු මුදුන්පමුණුවා ගැනීමට යාමේදී දරුවන් මත ඇති කෙරෙන අධික පීඩනයේ බලපෑම පිළිබඳ

බොහෝ මව්පියවරු රහසින් තැවෙති. එය එසේ විය යුතුය. මන්ද? වැඩිවිය පත්වීමට පෙරම මානසික කඩාවැටීම්වලට ලක්වූ ළමුන් හා සිසුන්ගේ දිවි කසා ගැනීම පිළිබඳ මාධ්‍යවලින් නිතර අසන්නට ලැබෙන බැවිනි. එහෙත්, කෙතරම් වරදකාරී ලෙස හැඟුණත්, ආසියානු මව්පියන්ගේ අවසන් තීරණය, අවදානම් හමුවීම, ඉලක්කයේ වටිනාකම තවත් ඉහළ නංවන බවයි. නපුරු ශුරුවරියක හෝ කෝප වූ පියකු හෝ ආයාචනාත්මක මවක, දරුවකු බලෙන් ඉගෙනීමට යොමු කරන දර්ශන ආසියාවේ දැන් දැන් සුලබ වී තිබේ. ඊට එරෙහි වීමට කිසිවකු එහි නොමැති අතර, දරුවාට දැඩි ලෙස බලපෑම් කිරීමේ අයිතිය ද මව්පියන් සතුය. මෙම තත්වයට හේතූන් මොනවාද?

ඊට එක් පිළිතුරක් නම්, කලාපයේ ඉතිහාසාත්මක අස්ථාවර බවයි. උසස් සමාජමට්ටමක් කරා පැමිණි ආසියාවේ ගමන් මග අප්‍රසන්න හා බලාපොරොත්තු නොවූ සිදුවීම්වලින් ගහණය. විජ්ජව, සාගත, ගංවතුර, ඒකාධිපතිවාදය, පලායම් මෙන්ම සමූල ඝාතන හා හදිසි ආක්‍රමණ යන මේවායින් එකක හෝ කීපයක මතකයන් සෑම ආසියානුවකු තුළ ම

තිබේ. කිසියම් ආසියානු රටක, පුරවැසියන් සියලු දෙනාම එක්වී අතීතයේ අඳුරු යුග අමතක කර දමා, සෞභාග්‍යයමත් අතාගනයක් කරා පිය මැන්නත්, විනිමය අනුපාත ගැටලුවකින් හෝ සා(ඊ)ස් වැනි භයානක රෝගයකින් ඔවුන්ගේ ඒ සියලු ශක්තිය විනාශ කර දැමිය හැකි ය. මෙසේ සලකා බලන විට, ආසියානු දරුවකුට තමන්ගේ පාසල් ජීවිතය, සැහැල්ලුවෙන් විනෝදයෙන් ගත කිරීමට තුඩුඑවත. විවිධ ප්‍රසංග, විනෝද ක්‍රීඩා ආදියට වැඩි යමක් දෙමාපියෝ පාසලෙන් බලාපොරොත්තු වෙති.

දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය කෙරෙහි පවත්නා ආකල්ප, තවදුරටත් ශක්තිමත් වන්නේ, ආසියාවේ සදකාලිකව පවත්නා, පවුලේ ගෞරවය හා පුද්ගල ප්‍රතිරූපය පිළිබඳ ඉහළ සැලකීම තුළිනි.

“බොහෝ දෙමාපියන්ට අවශ්‍ය, නමාගේ දරුවා කැපී පෙනීමටයි” දිල්ලි සරසවියේ සායනික මනෝ වෛද්‍ය ඇරුණ බෞටා පවසයි.

“මවුන්ට කියන්න අවශ්‍යයි, ‘මගේ පුතා තමයි පත්තියේ පළවෙනියා’ හෝ ‘එයා කවදා-හර් ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලයට යාම්’ කියලා. ‘තමුත් දරුවා තේරුම් ගන්නවා, අධ්‍යාපනය

නොවෙයි වැදගත්... දෙමව්පියන්ට තමන් උසස් සංකේතයක් යනුවෙන්.”

පරපුරක් ගත වීමට මත්තෙන්, බොහෝ දිළිඳු ජනයා, දර්දනාවෙන් මිදී ධනවත් බවට පත් වෙති. මෙම තත්වය චීනයේ පමණක් නොව ඉන්දියාව, නායිලන්තය, වියට්නාමය හෝ ලොව ඕනෑම ස්ථානයකට පොදුය. පුදුම සහගත ලෙස ධන උල්පත් පැදෙන මෙවන් යුගයක, නුවණැත්තෝ ඉදිරියට යති. පසු බසින්නේ මෝඩයන් පමණි. ඉතාම නොසැලකිලිමත් දෙමාපියෝ පමණක් දරුවාට පාසලකට නොයවති.

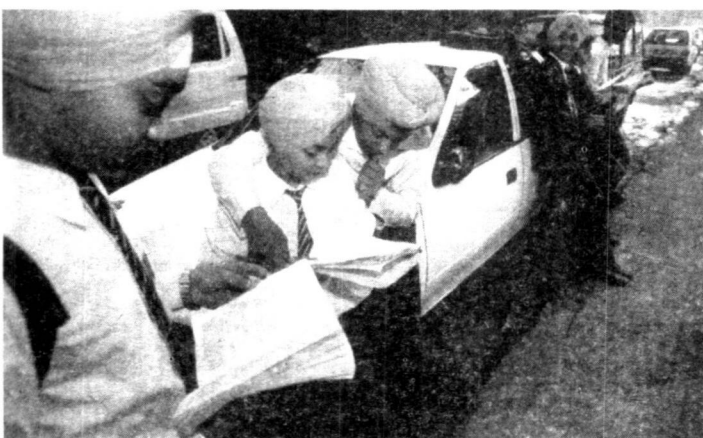
“වෘත්තිකයන්ට අවශ්‍ය දරුවන් තමාට අනුගමනය කරමින්, වෛද්‍යවරුන්, ඉංජිනේරුවන් වනු දැකීමටයි” සිංගප්පූරුවේ හැන්-යැන්ග් සරසවියේ මහාචාර්ය එස්තර් ටැන් පවසයි.

“අඩු උගත්කමක් ඇති පුද්ගලයන්ටත් අවශ්‍ය, තම දරුවන් හොඳින් ඉගෙන ගෙන සැපවත් ජීවිත ගත කරනු දැකීමටයි.”

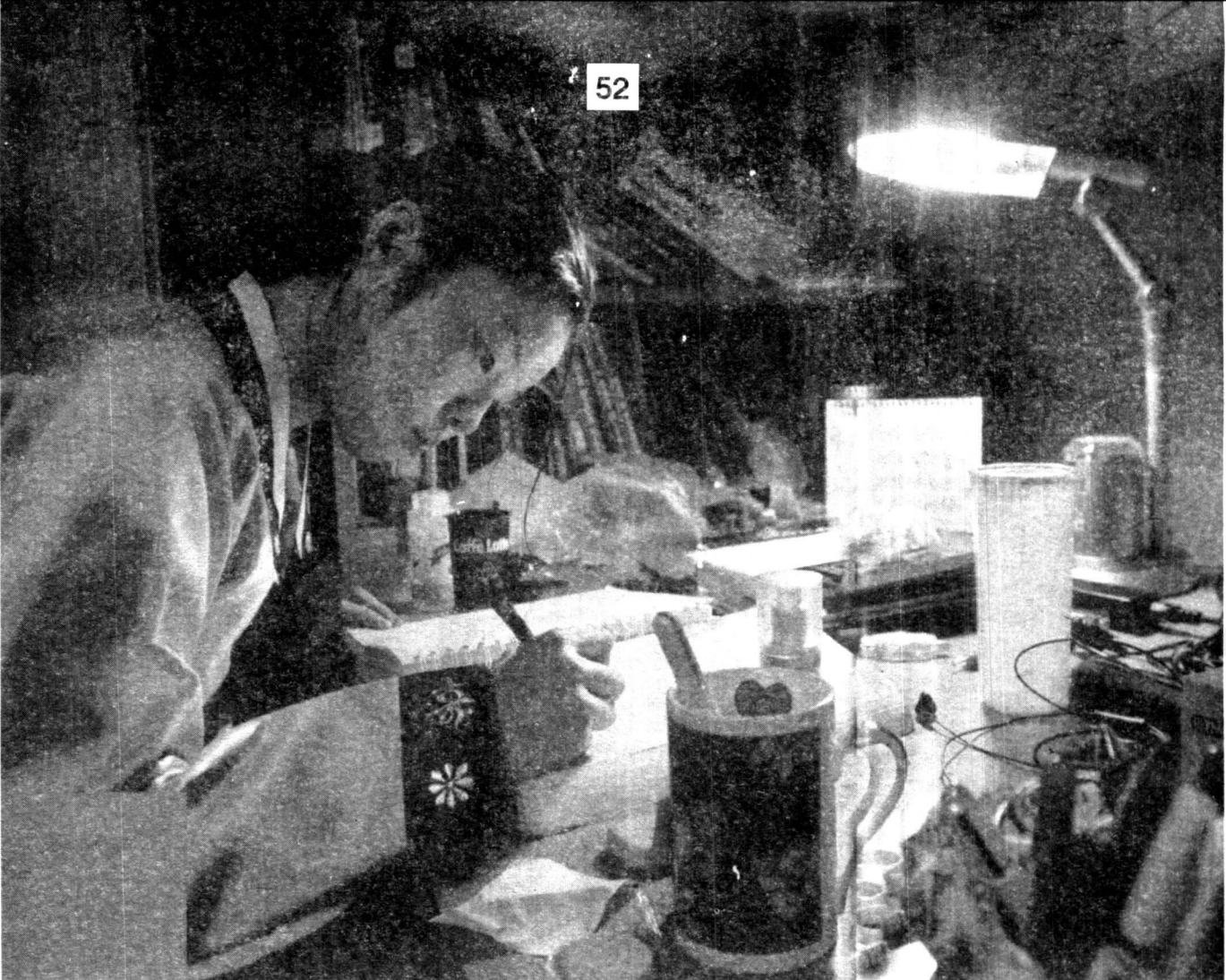
යින්ග් ටින්ග් සිංගප්පූරුවේ වෙසෙන 14 හැවිරිදි පාසල් සිසුවියකි. ඇය තැන්පැන්ගේ උසස් බාලිකා විදුහලේ ඉගෙනුම ලබයි. උදේ 6 ට දවස ඇරඹන යින්ග්, පාසල් වැඩ හා විෂය බාහිර කටයුතු හමාර කර නින්දට යන විට රාත්‍රී 10 හෝ ඊටත් පසු වෙලාය. “මට අවශ්‍ය මගේ දරුවා හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබාගෙන යහපත් අතාගනයක් ගොඩනගා ගනු දැකීමටයි” ඇගේ මව පෙක්කුන් පවසයි. තෑ මිතුරන්ගේ දරුවන්ට වඩා ඉදිරියෙන් තම දියණිය සිටිනු දැකීමට ආසා කරන ඇය, සිංග්, පාසලේ ඇතුළත්වීමේ විභාගයෙන් සමත් වූයේ අතිරේක පන්ති නිසා බව විශ්වාස කරයි. එපමණක් නොව, දිගු වෙහෙසකාරී දින සිංගප්පූරු සිසුන්ට අසාමාන්‍ය නොවන බව, එරට වැඩිහිටියන්ගේ ද මතයයි.

දරුවන් පුහුණු වී සිටින කාලසටහන පිළිබඳ බොහෝ මව්පියන්ට විශ්වාස කිරීම අසීරුය.

“දරුවන්ට ඒක භානිදයකයි” ෂැංහයි හි පුරවැසියකු වන යෑග් ලෑග්මාවෝ පවසයි. තමුත් ඔහුගේ 15 හැවිරිදි පුත්‍රයා වූ බොහොග්, එකම කාලසටහනකට අනුව

තවුලය

කටයුතු කරන්නෙකි. පෙ.ව. 6.15 ට දවස අරඹන ඔහු රාත්‍රී 10 ට වැඩ අවසන් කරයි. සති අන්තයේ, හෙතෙම චිත ශාස්ත්‍රීය සාහිත්‍යය හදාරන අතර, රසායන විද්‍යා අධ්‍යයනයේ ද යෙදෙයි. ඉංග්‍රීසි භාෂා පුහුණුව ද ඒ අතරම සිදු වේ. ඔහුට ස්ථිර විවේක වේලාවක් තැනී තරමය. තමන් බොහොමයක් ඒ පිළිබඳ තොතකනුයේ, තමාට සපුරා ගත යුතු ඉලක්ක තිබෙන බැවිනි.

“මම පාසල් යන කාලේ...” ඔහුගේ පියා අතීතය ආවර්ජනය කරයි.

“පාසල පැවැත්වුණේ උදේ වරුවේ විතරයි. දවල්ට මම ඇති තරම් සෙල්ලම් කළා.”

තමන්... වර්තමානයේ තත්ත්වය මිට වෙනස් ය. දරුවන් දැනුමින් ‘පිරවීම’ දෙමාපියන්ගේ වගකීමයි. එසේ නොවන්නේ සමාජයේ ගැටලුමට ලක්වෙති. ජෝන් අයු පවත් අත්දැකීමට මුහුණ දුන්නෙකි. හොංකොං හි ඉතාම ප්‍රසිද්ධ පාසලක් වන වැන් යැන්වලින්, තම පුතු ඉවත් කිරීමට ගත් තීරණය, තැමිතුරන්ගේ “ත්‍රස්තයට” හේතු වූ බව ඔහු කියයි.

“වැන් යැන් පාසලට දරුවා ඇතුළත් කිරීම, සමහර අයට ලොතරැසියක් ඇදුණා වගේ. තමුත් මගේ පුතා රැ තිත්දට ගියේ 11 ත් පහුවෙලා. වයස අවුරුදු 7 ඉඳන් ඔහු ඒ කාල සටහනට පුරුදු වුණා. තමුත්, අවසානයේ අපි දෙන්නාම වෙනසට පත් වුණා” දැන් ජෝන්ගේ පුතා, ජාත්‍යන්තර පාසලක ඉගෙන

නුම ලබන අතර, දැන් ඔහු සතුටින් සිටින බව ජෝන් පවසයි. මේ අත්දැමට, බොහෝ ආසියානු මව්පියෝ සාම්ප්‍රදායික ඉගැන්වීම් ක්‍රම පිළිබඳ අසතුටට පත්ව සිටිති. තමුත් ඒ වෙනුවට ගත හැකි විකල්ප ක්‍රියා මාර්ග සෙවීමට ද ඔවුහු උත්සුක නොවෙති.

ඉගෙනීම තුළින් ඇතිවන ආතතිය, එමෙන්ම තරුණයන් ගේ දිවිපසා ගැනීම ආදියෙන් සසල වූ ජපන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සාම්ප්‍රදායික ක්‍රමලීන් මිදී, තවතම අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් රජයේ පාසල්වලට හඳුන්වා දී තිබේ. එය “relaxed education” හෙවත් පීඩනයෙන් තොර අධ්‍යාපනය නම් වේ. මේ යටතේ සාමාන්‍ය දැනීම කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කර, පාඨමාලාවල ඇති භෞතික අංශයන්, පාසල් වේලාවන් කප්පාදු කර තිබේ. සෙනසුරාද දිනයේ දවසින් අඩක් පාසල පැවැත්වීම ද අහෝසි කෙරුණි.

“වඩාත්ම අවධාරණය කර තිබෙන්නේ, සෞඛ්‍ය සම්පන්න මනසක් හා ශරීරයක් ඇති, අංග සම්පූර්ණ පුද්ගලයකු තීර්මාණය කිරීමයි.” ෂුනිවි ටාහියායි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ අවසන් අරමුණ පැහැදිලි කරයි.

දකුණු කොරියාවේ ද, ඉතාමත් සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යාපන ආයතන පවා තමන්ගේ පැරණි ඉගැන්වීම් ක්‍රම පිළිබඳ දෙවරක් සිතා බැලීමට යොමු වන ලකුණු පෙහේ. එරට තිබෙන ප්‍රසිද්ධ පෞද්ගලික විද්‍යායතනයකි, මින්-ජොන් නායකත්ව ශාස්ත්‍රාලය. උසස් ප්‍රතිඵල

පෙන්වා ඇති එහි, ඉගෙනුම ලබන ශිෂ්‍යයෝ දැඩි විනයකට ලක් කෙරෙති. පෙ. ව. 7 සිට ප. ව. 6.30 දක්වා ඉංග්‍රීසි පමණක් කථා කළ යුතුය. ඊට අමතරව එම කාලය තුළ වසි-කොන්ඩේ සවන් කලාව, දුනු ශිල්පය හා සාම්ප්‍රදායික සංගීත භාණ්ඩ වාදනය ද ඉගැන්වේ. පැරණි කොරියන් වස්තුවලින් සැරසී සිටින ශිෂ්‍යයෝ අමුත්තන් දුටු විට, තිහඬව හිස තමා ආවාර කරති. එහෙත් දැන් දැන්, මෙවන් සීමාකාරී හැසිරීම් ප්‍රිය නොකරන කොරියානු දරුවන් වෙනත් නිදහස් ඉගැන්වීම් වෙත යොමු වන බව, ශාස්ත්‍රාලයේ විදුහල්පති (හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිවරයකු) ලී ඩොන් හී පවසයි. තමුත්...

“අපේ සාම සිසුවෙක් ම ඊළඟ ශ්‍රේණියට සමත් වෙනවා. කිසිවෙක් අසමත් වෙන්න. අප නායකත්ව හැකියාව තිබෙන දරුවන් තෝරාගෙන, ඔවුන්ව පුහුණු කරවනවා.” අතතුරුව ඔහු කියයි.

“ඉගෙන ගන්නා කාලය, විනෝදවත් කීරීමට පාසල උත්සාහ ගන්නවා. සිසුන්ට පීඩනයක් දැකීමට අප ඉඩ තබන්න.” පවසන අත්දැමට ලී ඇතුළු කාර්ය මණ්ඩලය 21 වන සියවසට ගැලපෙන ලෙස අධ්‍යාපන රටා වෙනස් කර තිබේ. සිසුන් ඇතුළත් කර ගැනීමේ දී කුසලතා පූර්ණ දරුවන් කෙරෙහි, විශේෂ අවධානයක් යොමු කෙරෙන අතර, නිරීක්ෂකයන්ගෙන් තොරව පැවැත්වෙන විභාග මෙන්ම ශිෂ්‍ය සභා

ද (student council) වර්තමාන මිත්-
රෝක් ශාස්ත්‍රාලයේ දැකිය හැකිය.

එහෙත්, මෙවන් ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳ, ආසියානු
දෙමාපියෝ සැඟිමකට පත් නොවෙති. ජපා-
නයේ relaxed education හෙවත් පීඩන-
යෙන් තොර අධ්‍යාපන ක්‍රමය ගතහොත්,

“ඒ ක්‍රමය, දරුවන්ගේ අරමුණුවලට බාධා
පමුණුවන්නක්. පෙරට වඩා ඉක්මනින් ඔවුන්
දැන් සියල්ල අත්හරිනවා.” 43 වියැති මවක වන
මියුකි ඉගරාමි පවසයි. මෙසේ පැවසීමට,
හොඳ හේතු ද ඇත. විද්‍යාව හා ගණිතය
කෙරෙහි ඇති ජාත්‍යන්තර තැඹුරුව, ජපාන
වෙතින් ගිලිහී ගොස්, සිංගප්පූරුව, හොං කොං
හා දකුණු කොරියාව සතු වී ඇති බව වාර්තා
වෙයි. මෙය ජපන් දෙමාපියන්ගේ බලාපො-
රොත්තු සේදී යෑමකි.

දරුවන් දෙදෙනකුගේ මවක වන යුකිකෝ
හිමිමොටෝ මෙසේ පවසයි.

“තමන්ගේ දරුවා අසමත් වේයැයි බොහෝ
දෙමාපියන් බිය වෙතවා. අධ්‍යාපන ක්‍රමය

“පීඩනයෙන් තොර” වුවත් ඔවුන් පසුවන්නේ
බියෙන් හා සැකයෙන්.”

මේ තිසාම ජපානයේ පෞද්ගලික අධ්‍යාපන
ආයතනවලට, මේ දිනවල ඉතා හොඳ ඉල්ලු-
මක් තිබේ. එමෙන්ම ඒවායේ ඇති නවීන පහ-
සුකම් ද, ඉල්ලුමට එක් හේතුවකි. උදහ-
රණයක් ලෙස සැටෝ ගාක්චේන් පෞද්ගලික
පාසල ගත හැකිය. ඊට වෙනමම ග්‍රහලෝකා-
ගාරයක් ද තිබේ. විද්‍යා විෂය උගන්වන කාර්ය
මණ්ඩලය සියල්ලෝම උපාධිධාරීන් ය.
වාර්ෂික පාසල් ශාස්ත්‍රව ඩොලර් 12000 වුවද,
දරුවන් එහි යැවීමට ජපන් මව්පියෝ පසුබට
නොවෙති.

හාජා මධ්‍යස්ථානය පාලනය කෙරෙන්නේ,
යොන්සේ සරසවිය හා සෝල් විකල්ප අධ්‍යා-
පන ජාලය මගිනි. මිත්රෝක් ශාස්ත්‍රාලය හා
මේ අතර වෙනස ‘අහසට පොළොව’ මෙන්ය.
පාසලේ නමේ අර්ථය ද (Let’s do it) ‘අපි
ඒක කරමු’ යන්න රැගත් හාජාහි පාඨමාලා
රාශියකි. වික්‍රපට සැදීම, වෙබ් අඩවි තිර්මා-

ණය, සංගීතය පටිගත කිරීම ඒ අතර වෙයි.
තමුත් මෙම වෙනස, කොරියානු මාපියන්ගේ
මුහුණු අඳුරු කරවන්නකි. වෙනම පාසල් තිල
ඇඳුමක්, ඒකාකාරී අධ්‍යාපන රටාවක් තවමත්
ඔවුන් ප්‍රිය කරන බව පෙනේ. එහෙත්, හාජා
සිසුන්, තවත් විලාසිතාවලින් සැරසී පාසල්
යති. තමාට තෘප්තියක් ලබා දෙන පාඨමාලා
හදරති. ආසියානු කලාපයේ සාම්ප්‍රදායික
අධ්‍යාපන රටා වෙනස් කිරීමට නම්, එහි
ආරම්භය සිදුවිය යුත්තේ නිවසේවල හා මාපි-
යන්ගේ සිත් තුළ බවට, කදිම උදහරණ
මොවුහු සපයති.

“වසර තුන හතරකට පෙර දරුවන් මෙහි
පැමිණියේ, මව්පියන් සමඟ වාද කර වෙහෙ-
සට පත් වෙලා.” විකල්ප අධ්‍යාපන ජාලයේ
හිටිපු උප අධ්‍යක්ෂ චන්ග් යොන් සුන් පවසයි.

“නමුත්, දැන් සමහර දෙමාපියන් දරුවන්ට
සවිත් දෙනවා. ඇතැම් අය, දරුවාට, මධ්‍යස්ථා-
නයට බාරදීම සඳහාත් පැමිණෙතවා.”

අපගේ අසල්වැසි ඉන්දියාවේද, අධ්‍යාපනය

පිළිබඳ නැවුම් සුභවාදී ආකල්ප ඇතිවෙමින් පවතියි. තවදිල්ලියේ පාසලක ආචාර්යවරයකු වන වාසවදන්ත සර්කාර ඒ පිළිබඳ මෙසේ පවසයි. "සිසුන් විශාල පීඩනයකට යටත් වෙලා ඉන්න බව පැහැදිලියි. තමුන් දැන් සිටින ඇතැම් දෙමාපියන් තේරුම් ගන්නවා තමන්ගේ දරුවන්ට විවෘත වූ අලුත් රැකියා අවස්ථා තිබෙන බව." පරිගණක විශ්ලේෂකයකු වන පර්තා ඉයෙත්නාරද, අධ්‍යාපන ක්‍රමය වෙනස් විය යුතු යැයි හඬ නගන්නෙකි.

"දැන් තිබෙන අධ්‍යාපන පද්ධතියත්, පරිගණක ක්ෂේත්‍රයේ දියුණුවට ඉවහල් වුණා. තමුන්, එය සිසුන්ගේ නිදහස් චින්තනයට බාධා පමුණුවන්නක්. මින් ඉදිරියට, වඩා නිර්මාණාත්මක සිසුන් බිහි කිරීමට නොහැකි වුණොත්, ඉන්දියාව ලබා ගෙන ඇති තත්ත්වය පහල බසින්නට පුළුවන්."

දරුවන් ගේ කුසලතා නූතන වෙළෙඳ පොළ රටාවට ගැලපිය යුතු යැයි බොහෝ ආසියානු මව්පියවරුන් දැන සිටියත්, තමන්ගේ යල් පැන ගිය අදහස් ඉවත ලීමට ඔවුහු මැලි වෙති. වර්තමාන ලෝක ආර්ථිකයෙහි වාසිදායක රැකියා අවස්ථා හිමිවන්නේ නිර්මාණශීලී පුද්ගලයන්ට ය. සාම්ප්‍රදායික රැකියා අරමුණුවල ගිලී සිටින්නෝ පසු බසිති. මෙම යථාර්ථය ආසියානු මාපියන් වටහාගත් දිනක ආසියාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය, වෙනස් වනු ඇත.

"සමාජයේ ඉහළ තලයකට යෑමට අවශ්‍ය එකම දෙය අධ්‍යාපනය බවයි. බොහෝ වැඩිහිටියන්ගේ අදහස, ඔවුන් හැදී වැඩුණේ එවැනි මති මතාන්තර පිරුණු පරිසරයකයි. එම නිසාම ඔවුන් 20 වැනි සියවසේ අදහස්, 21 වැනි සියවසේ දරුවන්ට ලබා දීමට උත්සාහ කරනවා." දකුණු කොරියානු වියතකු වන චෝන්ග්, එලෙස තම මතය ඉදිරිපත් කරයි. ආසියාවේ බොහෝ රටවල තත්ත්වය මෙයයි.

තමුන්... දරුවන්, කෘත්‍රීම උපාංග එක්කර සෑදූ රොබෝවරුන් නොවන වග, දෙමාපියන් වටහා ගත යුතුය. ඔවුන්ටම වෙන්වූ අයිතිවාසිකම් රාශියක් තිබේ. එපමණක් නොව, තිදහස් චින්තනයද දරුවකුගේ පෞරුෂය ගොඩනැගීමට අවශ්‍ය ප්‍රධාන මෙවලමකි. ළමා ලෝකය, වැටකඩුළුවලින් සිර නොකොට යහපත් ස්වයං චින්තනයකින් යුතු දරුවකු සමාජයට දායාද කිරීම, මාපිය දෙදෙනාගේම ප්‍රධාන වගකීමකි. එය එසේ නොවුණහොත් තමාගේ වගකීම් හා යුතුකම් තැවත මුල සිටම ඉගෙනීමට මව්පියන්ට සිදුවනු ඇත.

ඔබේ දරුවා කෙතරම් පීඩාවට පත් වනවාද?

පාසල් වැඩ, විෂය බාහිර ක්‍රියාකාරකම්, අහස උසට තැඟුණු බලාපොරොත්තු ආදී මේ සියල්ලෙන් පීඩාවට පත්ව සිටින, ඔබේ දරුවාගේ

මානසික තත්ත්වය කෙබඳුදැයි දැන ගැනීමට ඔබට අවශ්‍යද? එසේ නම් පහත දී ඇති ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න. a සඳහා ලකුණු 1 ක් ද, b නම් ලකුණු 2 ක් ද, c නම් ලකුණු තුනක් ද ලැබේ.

දරුවන් ගේ කුසලතා නූතන වෙළෙඳ පොළ රටාවට ගැලපිය යුතු යැයි බොහෝ ආසියානු මව්පියවරුන් දැන සිටියත්, තමන්ගේ යල් පැන ගිය අදහස් ඉවත ලීමට ඔවුහු මැලි වෙති. වර්තමාන ලෝක ආර්ථිකයෙහි වාසිදායක රැකියා අවස්ථා, හිමිවන්නේ නිර්මාණශීලී පුද්ගලයන්ට ය. සාම්ප්‍රදායික රැකියා අරමුණුවල ගිලී සිටින්නෝ පසු බසිති

- (1) ඔබේ දරුවාට සෑම දිනකම විවේක කාලයක් තිබේ ද?
 - (a) නිතරම තිබේ.
 - (b) ඇතැම්විට.
 - (c) ඇත්තේම නැහැ.
- (2) පාසල් වැඩ පිළිබඳ ඔබ දරුවා සමග ගැටුම් ඇති කර ගන්නවා ද?
 - (a) නැහැ
 - (b) සමහර වෙලාවට
 - (c) නිතරම
- (3) දරුවා කෙරෙහි ඔබ තුළ ඇති සෙනෙහස ඔහුගේ / ඇයගේ පාසල් දක්ෂතා නිසා වෙනස් වෙනවා ද?
 - (a) නැහැ
 - (b) තරමක් දුරට
 - (c) ඔව්
- (4) දරුවා උපරිම කැපවීමෙන් ක්‍රියා කළ බව දකිනත් ඔහුගේ / ඇයගේ ලකුණු පිළිබඳ ඔබ අප්‍රසාදය පළ කරනවා ද?
 - (a) නැහැ
 - (b) සමහර වෙලාවට
 - (c) නිතරම එසේ කරනවා
- (5) පාසල් යාම ඔබ සලකන්නේ, ඉගෙනීමට ලද අවස්ථාවකට වඩා පරමාර්ථ ඉටු කර ගැනීමේ ක්‍රමයක් ලෙස ද?
 - (a) නැහැ
 - (b) තරමක් දුරට
 - (c) ඔව්

(6) ඔබේ කැමැත්ත හා නොගැලපුණත්, පාසල් වේලාවෙන් පසු දරුවාට කැමති දෙය කිරීමට ඔබ ඉඩ දෙනවාද?

- (a) නිතරම එහෙමයි
 - (b) සමහර වෙලාවට
 - (c) නැහැ
- (7) ඔබේ දරුවා, තම අසමත්වීම් පිළිබඳ අසාමාන්‍ය නැවිලි සහගත බවකින් සිටින්නේ ද?
- (a) නැහැ
 - (b) ඇතැම් වෙලාවට
 - (c) ඔව්
- (8) ඔබ හා කථා කිරීමට දරුවාගේ උනන්දුව අඩුවී හෝ අසාමාන්‍ය ලජ්ජාශීලී ගතියක් ඇති වී තිබේද?
- (a) නැහැ
 - (b) තරමක් දුරට
 - (c) ඔව්
- (9) පැහැදිලි වෛද්‍ය විද්‍යාත්මක හේතුවක් නොමැතිව දරුවා, රෝග ලක්ෂණ (හිසේ කැක්කුම, උදරාබාධ, නින්ද නොයාම, වහා කිපීම) පෙන්නුම් කරනවාද?
- (a) නැහැ
 - (b) සමහර වෙලාවට
 - (c) ඔව්
- (10) පාසල් දක්ෂතා හා සමානවම, දරුවාගේ මානසික සෞඛ්‍ය වර්ධනය කිරීමටත් ඔබ උත්සාහ ගන්නවා ද?
- (a) ඔව්
 - (b) ඇතැම් විට
 - (c) නැහැ

දැන් පිළිතුරුවලට ලබා ගත් ලකුණු එකතු කරන්න.

ලකුණු ප්‍රමාණය 23-30 අතරනම්, මඳක් සැහැල්ලු වෙන්න. ඔබේ අණකිරීමද ඇතුළුව, දරුවාට ආතතියට පත්කරන ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳ සිතා බලන්න. නිවස තුළ විවේක කාලයක් ඇති කිරීමෙන් හා පීඩනය අඩු කිරීමෙන් (විශේෂයෙන් විභාග කාල වලදී) දරුවාට සැහැල්ලුවක් ඇති කිරීමට සලස්වන්න.

16-22 අතර නම් :- පරීක්ෂාකාරීව සිටින්න. දරුවා ආතතියේ දරුණු ලක්ෂණ නොපෙන්වුවත්, ඔහුට / ඇයට ඇති වන ගැටලු පිළිබඳ අවදානයෙන් සිටින්න. ඔබ ඔහුගේ / ඇයගේ සහායට සිටින බව හඟවන්න. දරුවාගේ ක්‍රියාකාරකම් අගය කරමින්, ඔහු / ඇය තුළ විශ්වාසය වර්ධනය කරන්න.

10-15 අතරනම් :- ඔබේ දරුවාගේ ආතති මට්ටම ප්‍රශ්නකාරී නොවේ. දරුවා සමග සන්නිවේදනය කරමින්, ගැටලු පැමිණි විට එක්ව විසඳුම් සොයන්න. නිතරම ඔහුගේ / ඇයගේ ආකල්ප පිළිබඳ දැන සිටින්න. ඔබ සෑම විටම සියල්ල හොඳින් දන්නා බව නොසිතන්න.

පරවර්තනය - දිනිති නිස්සංඛ